

Frankrig og Kina bakker op om Putins opfordring til topmøde mellem 5 stormagter

Amerikansk præsidentkandidat opfordrer til 3-parts topmøde

Den 24. januar (EIRNS) – Kina og Frankrig hilser præsident Vladimir Putins forslag om et topmøde med stats- og regeringscheferne i Rusland, Kina, USA, Frankrig og Storbritannien velkommen – de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – med henblik på at diskutere, hvordan man sikrer global fred.

Præsident Emmanuel Macron sagde i går på 'World Holocaust Forum' i Jerusalem: "De fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bærer i dag et historisk ansvar. Kære Vladimir, jeg støtter dit forslag om at samle os alle sammen. Jeg vil gerne have, at vi når dertil, da det er os, der er garanterne for verdensfreden."

Talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde ligeledes i dag, at "global ustabilitet og usikkerhed øges, mens multilateralisme og FN's rolle står over for klare udfordringer. Kina støtter Ruslands initiativ til at afholde et topmøde med FN's Sikkerhedsråds faste medlemmer", og tilbyder at koordinere aktiviteterne i forbindelse dermed.

Og i USA tweetede den demokratiske præsidentkandidat Tulsi Gabbard den 23. januar: "Min personlige forpligtelse over for jer er, at jeg på den første dag af mit præsidentskab vil kontakte lederne af Kina og Rusland for at sætte et topmøde op med henblik på at afslutte den nye kolde krig og atomvåbenkapløb, som uundgåeligt vil resultere i et atomart

holocaust". Dette er et ekko af Helga Zepp-LaRouches opfordring den 3. januar til et sådant trepartsmøde for at undgå krig og iværksætte massiv økonomisk udvikling.

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord-

og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag, hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som

Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig , og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i

Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikerne taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser. Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale

konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikens og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010 plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af

Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmøde mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

Et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er den eneste løsning for at undgå krig. Dansk oversættelse af vigtigt webcast fra 8 januar 2020.

STUDIEVÆRT HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet: Velkommen til den ugentlige webcast med vores grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I dag er den 8. januar 2020, og man kan sige, vi er gået ind i det nye år med både et enormt potentiale for positiv udvikling, men også en ildevarslende advarsel om faren for atomkrig. Dette har at gøre med mordet i sidste uge på Soleimani, lederen af den iranske »Revolutionsgardes Quds Styrke«. Der er sket meget i de sidste par dage omkring dette, så vi vil starte med en opdatering fra Helga om, hvad der udspiller sig mellem USA og Iran.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi er i en meget alvorlig situation, hvilket meget vel kunne være optakten til 3. verdenskrig. Jeg tror, at alle fornuftige parter i verden vil erkende dette, og kun krigsmagerne jubler over mordet på general Qasem Soleimani. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed – publikum og tilhørere – på en meget vigtig video, som blev optaget med min afdøde mand, allerede for mere end 20 år siden: Den blev kaldt »Storm Over Asien.« Og jeg vil gerne, at man vil tage sig tid til at se den. For her peger han med forbløffende erkendelsesmæssig klarhed på »the great game« – det store [geopolitiske] spil, som Det Britiske Imperium kører imod Rusland og Kina, og det som vi ser udspille sig lige nu, er faktisk netop dette scenarie.

[<https://youtu.be/-695NtUNSII>; <https://larouchepac.com/20200107/video-three-times-larouche-forecast-todays-crisis-and-way-out>]

Se, der er mange ting, der kan siges om det, og vi vil komme ind på noget af det; der florerer mange historier, fortolkninger og så videre, men lad mig starte med et andet punkt: Der er en løsning. Det lyder måske vanskeligt, men efter min opfattelse er der kun én løsning, og det er et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping med henblik på at diskutere og planlægge en intervention. Fordi jeg mener, at intet mindre kan gøre det... intet mindre vil være tilstrækkeligt til at nedtrappe denne ekstremt komplekse situation.

For indeværende har den iranske respons været forholdsvis behersket. De advarede den irakiske regering 30 minutter før de foretog deres begrænsede gengældelses-angreb mod to irakiske baser, der er hjemsted for amerikanske og, tror jeg, også Nato-styrker. Se, dette korte øjeblik giver faktisk mulighed for en nedtrapning, fordi iranerne foretog en gengældelse, så de kan redde ansigt internt og sige, at de ikke lod dette attentat forblive ubesvaret. Det kan også give præsident Trump en chance for at nedtrappe; faktisk holder han lige nu – mens vi taler – selv en tale, så vi kan ikke tage hans ord med i betragtning. Men Trump har mange gange sagt, selv efter attentatet imod Soleimani, at han ikke ønsker krig og ikke ønsker regimeskifte; så vi er nødt til at vente og se.

Vi ved endnu ikke, hvad han vil sige.

Men, hvad jeg foreslår, er faktisk en løsning. Fordi, naturligvis er situationen meget rodet. Det iranske folk er absolut i oprør. Der er en meget stor anti-amerikansk stemning lige nu, så alt, der alene kommer fra amerikansk side, er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt. Men, hvis vi fik et topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping, Putin og Trump, og de udarbejdede en plan, en omfattende plan med udstedelse af sikkerhedsgarantier til iranerne – og dette vil være nødvendigt, fordi den eneste grund til, at iranerne ønsker et atomvåbenprogram, er, fordi de ved, at Israel har omkring 200-300 atomspræghoveder, og de føler sig ubeskyttet. Så hvis der kunne tilvejebringes en sikkerhedsgaranti for Iran, ville det absolut være en vigtig ingrediens.

Men så skal der også etableres et samarbejde med disse – de tre vigtigste magter i verden – for at lægge en omfattende fredsplan for hele Sydvestasien på bordet; en plan som ret let kunne udformes, fordi Kinas politik med den Nye Silkevej allerede spiller ind på forskellige aspekter af regionen. Der er investeringer i så henseende i Iran og i Pakistan, og kineserne har forpligtet sig til at hjælpe med genopbygningen af Syrien; Assad har netop sagt, at den eneste måde, hvorpå man kan rekonstruere Syrien, er ved hjælp af den Nye Silkevej. Og der eksisterer allerede en plan mellem den irakiske premierminister og Kina, et aftalememorandum for en olie-for-teknologi-aftale, hvor Irak sælger olie til Kina, og Kina på sin side vil opbygge infrastrukturen, industrien og landbruget i Irak.

Så der er allerede elementer af dette til stede. Men for at sikre, at der absolut ikke kommer en anden provokation, og at der ikke er andre ting, der går galt, fordi det er egenskaben ved store krige, og i særdeles verdenskrigene, at de aldrig opstår som en følge af, hvad folk har planlagt, men at der er stor fare for en fejlkalkulation, for at ting går galt. Så for at forandre det nuværende paradigme tilbundsående, og få et hastetopmøde mellem de tre præsidenter, må folk gøre sig klart, at vi befinder os på randen af 3. verdenskrig. Og jeg appellerer faktisk til Jer, vore seere og lyttere, om at I

hjælper med denne mobilisering: Vi har startet en international mobilisering med en erklæring, som jeg fremlagde sidste fredag, umiddelbart efter mordet på Soleimani, hvori vi opfordrede til præcist dette hastetopmøde. Denne opfordring er blevet til en underskriftsindsamling. Underskriftsindsamlingen udsendes bredt i USA og internationalt, og jeg vil bede Jer om at få den via linket [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] – og downloade den, cirkulere den i jeres egne netværk, e-mails, Facebook, Twitter, sociale medier; få det rundt til venner og kolleger. For kun hvis vi har et internationalt kor af mennesker og kræfter, der kræver, at et sådant topmøde finder sted, kan vi sammen skabe momentum for at vende denne situation: Så dette er min øjeblikkelige appel til Jer. Der bør ikke finde nogen diskussion sted, som ikke kræver dette topmøde. Dette er et vigtigt, internationalt fokus for at vende denne situation.

SCHLANGER: Helga, jeg blev interviewet på Radio Sputnik fra Washington DC i dag, og værterne støttede denne idé, men de var meget fascinerede af, at du tog initiativet til den, og de ønskede især at vide, hvad du mener Putin kan gøre, som ikke kan udføres af en anden. Og jeg sagde til dem, at jeg ville spørge dig for at få dit svar på det.

ZEPP-LAROUCHE: For det første har Putin vist sig at være en glimrende strateg. Allerede for fem måneder siden bragte han hele regionen sammen; han lagde pres på saudierne, på Israel, på Tyrkiet – faktisk er Putin i Tyrkiet i dag; han er der for at deltage i en ceremoni med åbning af »TurkStream«-gasledningen. Han var også i Damaskus. Han har selvfølgelig forbindelser til alle relevante regeringer, og de har alle en interesse i at have et godt forhold til Rusland.

Jeg tror, at iranerne på nuværende tidspunkt under ingen omstændigheder vil stole på Trump eller USA alene uden garantier fra Putin og Xi Jinping; men med en kombination af disse tre ledere, mener jeg, at de reelt repræsenterer lederskabet i verden, og at det er en intervention af den kaliber, der kræves for at afvende faren for krig. Så jeg

mener, at enhver, der tænker over det, kan forstå, at det er, hvad der skal til for at nedtrappe en situation, der næsten er ude af kontrol, og som har et enormt potentiale for at eskalere – at kun med den tillid, som nogle lande har til Kina, andre til Rusland, og atter andre til USA... men som du kan se det på »dødvandet« i FN's Sikkerhedsråd, hvis man ikke bryder det, vil den ene part altid stå hårdt over for den anden part, og man vil ikke kunne løse det.

Der er brug for dette hastetopmøde. Og jeg tror, at der på præsidentniveau er en klar intention om at løse det; ikke nødvendigvis overalt på regeringsniveau i Washington, som er meget splittet, og det kan vi vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg mener, at Trump adskillige gange har gjort det meget klart, at han ønsker at have et godt forhold til Rusland, på trods af alle vanskeligheder med at forsøge at forbedre situationen i forholdet til Kina. Og jeg tror, at hele kuppet, og alt fra Russiagate til rigsretssagen, blev udarbejdet netop for at afspore Trumps intention. Så hvis man tænker det igennem, mener jeg, at det er den eneste duelige løsning på problemet.

SCHLANGER: Du nævnte før den video din mand lavede, »Storm over Asien«. Selv før det, 15-20 år tidligere, i 1975 mener jeg, rejste han til Irak og fremsatte et forslag om olie for teknologi. Så dette nye forståelsespapir mellem Irak og Kina er i virkeligheden noget, han lagde frem for mange år siden. Hvordan tror du, at sådan noget kunne fungere?

ZEPP-LAROUICHE: Det er meget enkelt: Det, som min mand udviklede i 1975 efter hans rejse til Irak, blev kaldt »Oasis-planen«, og det var idéen om den nøgleingrediens, der mangler i hele regionen... hele ørkenstrimlen fra den atlantiske kyst i Afrika gennem Sahel, Sahara, gennem Saudi-halvøen og Mellemøsten, og derefter ind i Kina og helt op til det nordlige Kina... man har denne utrolige strimmel af ørken, der vokser. Og der er ingen planter i hele regionen. Jeg fløj en gang over det, og jeg kiggede ud af vinduet, og det er forbløffende – man skimter efter en oase, og der er bare ingen. Så dette forslag fra min mand [tilbage] i 1975 var ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse nyt

vand ved hjælp af moderne midler. Umiddelbart kan man aftappe grundvandsmagasinerne, men de er begrænsede. Sidenhen er der brug for fredelig energi, små atomreaktorer, for afsaltning af enorme mængder vand, som kan bruges til kunstvanding; der kan også anvendes moderne teknologier såsom ionisering af atmosfæren, som allerede bruges i nogle af Golfstaterne og Israel. Jeg tror også, der kan skabes masser af nyt, frisk vand til kunstvanding, til landbrug, til genplantning. Og så kan der bygges infrastruktur som en forudsætning for industrialisering.

Og hvis man tager den eksisterende kinesiske plan for den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som blev foreslået af præsident Xi allerede i 2016, da han besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, og hvor han allerede da foreslog at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen. Og i mellemtiden har man Kina-Pakistan-Økonomiske Korridor (CPEC); man har Assad og Kinas løfte om at rekonstruere Syrien på denne måde; Der var adskillige store konferencer i Golfstaterne, hvor det står klart, at de arabiske stater også har en enorm interesse. Iran har også gode forbindelser med Kina. Og naturligvis har Tyrkiet mange gange udtrykt, at de ønsker at være en integreret del af det.

Så hvis blot man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, ville det være meget let. Og jeg sagde for mange år siden – lige som min ægtemand, vi har altid arbejdet sammen om dette – at med de store naboer i regionen, Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, og også Tyrkiet, endog Saudi-Arabien og selv Israel... alle kunne de indse, at det er til deres fordel at arbejde sammen for udviklingen af hele regionens velstand.

Hvis USA ville indtage en positiv holdning til dette, kunne investorer tjene så mange flere penge på at skabe det største »boom« man kan forestille sig, snarere end at tillægge kontrollen med olien alt for stor betydning. Fossile brændstoffer, olien, er begrænset, den burde alligevel ikke bruges til energi, og hvis man havde et reelt økonomisk investeringsprogram, der var mange, mange gange større end Marshall-planen, kunne der opnås langt større overskud, og det ville være et incitament for mange iværksættere til at

engagere sig. Desuden er europæerne – Tyskland, Italien, Frankrig, alle disse lande er opsplittede på grund af flygtningekrisen: Hvis man ville starte en fælles udvikling af alle de store lande, som jeg lige har nævnt, inklusive Indien, der har en interesse i det, f.eks. i Afghanistan, og naturligvis også situationen omkring Kashmir, Pakistan, som kun kan løses, hvis man har en integreret udviklingsplan. Flygtningekrisen kunne løses meget let, hvis man udvikler Sydvestasien og naturligvis Afrika. Så jeg tror, at en sådan intervention er nødvendig.

Nogle gange, har man brug for et chok: Der er brug for den chokerende bevidsthed om, at vi er ved at sprænge verden i luften, hvis vi ikke ændrer paradigmet; et chok, der kan forvandles til en mulighed. Og mange mennesker har nævnt, at det kinesiske skrifttegn for »krise« er det samme som for »mulighed«. Og jeg tror, at hvis vi nu har et kor af mennesker rundt om i verden, folk der er bekymrede over faren for krig, som er bekymrede over de uendelige krige, der må afsluttes; ja, så arbejd sammen med os! Lad os slutte os sammen og skabe en atmosfære, hvor det folkelige pres for et sådant topmøde er så overvældende, at det finder sted.

SCHLANGER: I forlængelse af, at du har præsenteret løsningen på krisen, er en af de ting, der er kommet op, at præsident Trump tog skridt til... hans meddelelse for flere måneder siden om tilbagetrækning fra Syrien, [hvor] alle forudsagde forfærdelige konsekvenser, men det fungerede, og blev koordineret med Erdogan, med Putin og selv med Assad. Derefter rejste han til Afghanistan og talte om at trække tropper tilbage fra Afghanistan. De mennesker, der forsøger at afsætte ham med rigsretssag, gik amok, krigshøgene i Repræsentanternes Hus og Senatet i begge partier modsatte sig det. Jeg tror, at vi ud fra dette synspunkt er nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan denne nylige, denne nuværende krise blev fremskyndet. Hvad var rækkefølgen af begivenheder, der førte til den? For der er nogle meget klare indikationer på, at det er de samme mennesker, der er ude efter at afsætte Trump og som er imod hans fredsprogram, og som der støtter en krig med Iran. Kan du gennemgå en lille smule af denne rækkefølge, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Der er faktisk en meget interessant artikel af Patrick Lawrence, der er en meget fængslende person; han var den første, der allerede i 2017 i det amerikanske magasin The Nation bragte historien af William Binney om, at der ikke var noget russisk hack. Og så for to dage siden havde han havde en artikel i Consortium News [<https://consortiumnews.com/2020/01/06/patrick-lawrence-the-iranian-generals-intent/>], som jeg også vil opfordre vore lyttere til at læse, fordi der er mange tvivlsomme kilder man ikke kan stole på; men læs denne artikel og dan jeres egen mening: For det, han siger, er en meget interessant hypotese. Han siger, at der faktisk er omstændigheder, som tyder på, at det ikke var Trump, der beordrede mordet. Nu ved jeg, at der overalt er mange mennesker, der reagerer stærkt på, hvad Trump sagde, og nogle af disse udsagn er ganske vist også utilgivelige – jeg mener, man kan ikke sige, at et lands kulturarv nu skal ødelægges. De forsøgte at trække i land på det punkt, og det er fint, men Trump er bare undertiden lidt uberegnelig, og jeg tror, at alle i hele verden ved det. Men det betyder ikke, at han organiserede dette snigmord.

Hvad Patrick Lawrence antyder, og han er selvfølgelig en kilde med gode forbindelser i efterretningskredse, er at det var en »paladsrevolution«, at det var den samme kombination af mennesker, der allerede forsøgte, og gentagne gange effektivt saboterede Trumps politik over for Nordkorea, Syrien, den Persiske Bugt generelt – han peger på aksen mellem Pompeo, forsvarsminister Esper og Milley, formanden for generalstabten. Jeg tror, at Milley var den person, der præsenterede Trump for »muligheder« for, hvad der kunne gøres, og drabet på den øverste militære leder i et andet land, som tilfældigvis også er nummer to i det pågældende land, sætter naturligvis gang i en række af begivenheder; der, hvis der ikke er en seriøs indgriben for at nedkøle konflikten, potentielt kunne gå helt ud af kontrol. Ingen ved deres fulde fem ville give præsidenten for USA en sådan valgmulighed, men der burde have været bestræbelser for med bestemthed at sige: »Dette er IKKE en mulighed.« Men det skete ikke.

I stedet fortalte Pompeo og Esper tilsyneladende Trump, at der var fare for et umiddelbart forestående angreb på amerikanske

installationer og personale; for da Trump derefter offentliggjorde denne meddelelse, var det det, han sagde.

Hvis man nu ser på forløbet, hvordan det udviklede sig 10 dage før snigmordet, var der adskillige bombeangreb på en militærbase i Irak, som tilhørte Kataib Hezbollah, hvilket ikke er det samme som det libanesiske Hezbollah, men det er en irakisk paramilitær organisation, der var meget involveret i at bekæmpe IS. Efter disse angreb, som var en reaktion på en granatbeskydning – de var anklaget for at have beskyttet en irakisk base tidligere – efter disse bombeangreb, var dernæst demonstrationerne foran den amerikanske ambassade, som blev afblæst. Men dette var forspillet til angrebet på general Soleimani.

Adskillige personer, der inkluderede den irakiske statsminister Abdul-Mahdi, fortalte det irakiske parlament, at Soleimani var på vej til at mødes med Abdul-Mahdi, og at han var på en diplomatisk mission for at forhandle mellem Saudi-Arabien og Iran for at forsøge at finde en eller anden måde at forsones sunni- og shiamuslimerne på, og dette var faktisk beordret af det Hvide Hus, af Trump selv. Med det samme stod Pompeo frem i går og sagde: »Nej, der var ingen sådan mission«, men Abdul-Mahdi sagde, at der var en sådan mission, og hvem end der nu udførte dette angreb, vidste tydeligvis præcis, hvor denne drone skulle ramme, fordi de vidste, at Soleimani ville være til stede på dette tidspunkt, ligesom den stedfortrædende leder af en vigtig militær, der også blev dræbt, og flere andre personer.

Men som vi hørte fra andre militærekspertter, sker denne slags angreb ikke bare ud af den blå luft. Der er faktisk en liste med mål, hvilket, i dette tilfælde, er blevet udarbejdet af USA's CENTCOM (USA's centralkommando) Afdeling Orange, som vidst nok er placeret i South Carolina lige nu. Og disse er, med andre ord, lister på mulige mål, og dette skulle aldrig nogensinde være sket. Og Trump blev simpelthen stillet i en situation, hvor han var nødt til at redde ansigt, fordi alt var allerede forberedt.

Pompeo har ikke fremlagt nogen beviser, og naturligvis er

dette alt sammen stadig hypotetisk. Jeg synes, at der er brug for en seriøs efterforskning; jeg mener, at der må fremlægges beviser. Men jeg tror, at dette er en meget plausibel hypotese af, hvordan det skete, og konklusionen, som Patrick Lang drager, er, at det er de samme personer, som er involveret i retsforfølgelserne – dette kommer faktisk også fra en række Trump-tilhængere, og folk som ikke støtter Trump – som siger: »Hvorfor skulle vi lytte til de samme aviser og samme kredse, som folk generelt kalder den »dybe stat«, der er involveret i »Russiagate«, i retsforfølgelserne, og imod Trump, og som tydeligvis nu udbreder dette syn? Hvorfor skulle vi pludselig tro på disse personer?«

Så jeg opfordrer jer til at betragte situationen: Det er mere komplekst end det ses ved første blik, og i betragtning af de absolutte uhyrligheder omkring Trump, hvilket sker som et resultat af dette, tror jeg, at et klinisk syn på alt dette er desto vigtigere.

SCHLANGER: Jeg synes, at et af de mere overbevisende argumenter om dette kom fra oberst Lawrence Wilkerson, den tidligere stabschef for Colin Powell, da Powell fremlagde de falske beviser om Iraks masseødelæggelsesvåben i FN. Wilkerson kom med en kort erklæring, hvor han sagde: »Ubestridelige beviser?« Har vi ikke hørt dette før? Ønsker vi at gentage de samme fejl igen og igen?

Og jeg tror at vigtigheden af en undersøgelse af dette er afgørende, men for folk, der ønsker at støtte præsidenten, er det bedste ikke, at lade som om dette er en amerikansk brydekamp, og at hoppe op og ned og heppe, hver gang der er nogen som bliver ramt. Man må begynde fra det højere strategiske standpunkt. Og jeg tror, Helga, at dette er det vigtige ved at kigge på ting som videoen »Storm over Asien« og på, hvem der på længere sigt drager fordel af sådanne slags krige. Og du har været meget oprigtig i din beslutsomhed om at overvinde den geopolitiske doktrin. Er det ikke i sidste ende det, som vi har at gøre med, og det, som Præsident Trump må affinde sig med?

ZEPP-LAROUCHE: Jo. Jeg mener, at Det Britiske Imperiums kontrol, hvis vi går tilbage til »The Great Game«, til Sykes-

Picot-aftalen, til Bernard Lewis-planen, til Samuel Huntington, til Brzezinski; alt dette var geopolitik, som udtænkt af Mackinder, af Haushofer-doktrinen, den ondskabsfulde idé, at man måtte forhindre en sammenhængskraft af den eurasiske landmasse, fordi det ville være til skade for de atlantiske magter, nemlig USA og Storbritannien – og at denne doktrin, at man bliver nødt til at manipulere – og da briterne efter 1. verdenskrig opdelte regionen, med Sykes-Picot-aftalen, gjorde de det bevidst! Samuel Huntingtons latterlige bog »Civilisationernes sammenstød«, som jeg for mange år siden pinte mig selv med at læse, – denne fyr havde intet kendskab til nogen af de kulturer og religioner, som han snakkede om – men dette er en håndbog for manipulationer.

Dette må nu ophøre. Og grunden til, at jeg siger, at vi har brug for et samarbejde i denne krise, nu, mellem Putin, Trump, Xi Jinping, og forhåbentlig vil Narendra Modi også deltage i dette samme topmøde – og senere, det er ikke en eksklusiv klub, men andre lande er bestemt også velkomne til at samarbejde – men vi har brug for en kernegruppe, USA, Rusland og Kina som et minimum, forhåbentlig tilslutter Indien sig, men de tre førstnævnte er de vigtigste; hvis de ville gå sammen og sige: Vi forstår at menneskeheden har nået et punkt, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage, og at vi derfor må overvinde dette, og udvikle en fredsplan for regionen, som har været plaget af 19 års krig i Afghanistan, hvor mange millioner af mennesker har mistet livet. Trump sagde, at dette har kostet USA syv billioner dollars, det har kostet millioner af civile livet, mange tusinde amerikanere, og det bliver nødt til at stoppe. Og jeg er absolut sikker, 100 % sikker på, at hvis der kunne skabes et internationalt miljø, hvor man havde et kor af stemmer, af lande, af fredsgrupper, af religiøse grupper, som – der er allerede flere som er mobiliserede gennem underskriftsindsamlinger m.m. – hvis alle disse ville sige: Vi har brug et højere niveau for samarbejde, da er det muligt.

Men jeg mener at vi har brug for en sådan verdensomspændende mobilisering for at få dette til at ske, og det er derfor at jeg appellerer til Jer: Deltag i vores bestræbelser, tilmeld Jer vores nyhedsbrev, del underkriftsindsamlingen med alle I

kender, og lad os virkelig få en sådan mobilisering. Fordi det er et meget alvorligt øjeblik i historien.

SCHLANGER: Lad mig bare gentage hovedpointen igen: Løsningen er til stede, men det kræver din aktive medvirken. Gå ind på vores hjemmeside, dér findes appellen fra Helga Zepp-LaRouche; du kan underskrive denne, udbrede den, indsende den som leder til aviser, gøre alt hvad du kan for at skabe en modpol til krigskampagnen, som kommer fra de samme folk, der forsøger at afsætte præsidenten. [<https://schillerinstitute.>]

Med dette sagt, så ses vi igen i næste uge.

Følg med i Schiller Instituttets ugentlige internationale webcasts med Helga Zepp-LaRouche på:

www.schillerinstitut.dk

Aktionsdag for en enestående løsning: Skab fred gennem et Trump-Xi- Putin-topmøde, inkl. afskrift Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. januar 2020

Helga Zepp-LaRouche bragte klarhed til en situation, som har efterladt mange mennesker forvirrede, desorienterede og/eller

fatalistiske, mens de prøver at forklare den strategiske fare i kølvandet på USA's snigmord på den iranske leder Soleimani. Begyndende med Putins stærke advarsler i løbet af hans tale til nationen, påpegede hun, at der er betydningsfulde personligheder, som forstår hvorfor et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er nødvendigt, såsom den tidligere tyske forsvarsebedsmand Willy Wimmer, der sagde, at snigmordet satte verden på randen af tredje verdenskrig.

Hun gennemgik den britiske rolle i denne krises udvikling, fulgte dens rødder tilbage til midten af det 19. og det 20. århundredes imperiale geopolitik, frem til deres rolle i at forme krigsfraktionen i USA i dag. Krigskampagnen finder sted samtidigt med, at det neoliberale finanssystem accelerer mod et kollaps. I denne sammenhæng er det indtrængende nødvendigt, at vores seere og støtter forstår hvordan et samarbejde imellem stormagterne, på de strategiske og økonomiske områder, er den eneste måde hvorpå farerne skabt af imperiet kan overvindes.

Hun opfordrede seerne til at deltage i mobiliseringen, og at mestre de store idéer der er nødvendige for at forhindre at blive fanget i de fælder, der stilles af dem der nægter at erkende, at hvis vi forbliver i deres paradigme, vil det føre til menneskehedens udryddelse.

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, January 15, 2020

With Helga Zepp-LaRouche

Day of Action for a Unique Solution: Build Peace through a Trump, Putin, Xi Summit

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the

Schiller Institute, welcome to our webcast today with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is Jan. 15th, 2020: Today is an International Day of Action by the Schiller Institute and LaRouche PAC, to bring together the forces in the United States and around the world to insist upon an emergency summit of Presidents Trump, Putin and Xi to address the crisis that's emerged between the United States and Iran. Helga, this was your call: You made this emergency resolution. How would you think this is going to function? It's going to require the American people, especially, to demand this, isn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. Because, as we have gone into this mobilization to try to suggest to many people in the world, and in the United States and Europe, that such a summit must occur, to get out of the danger of confrontation which is now clearly escalating, and not really resolved at all between the United States and Iran, that you have to have a different level of approaching this whole question. We were talking to many, many people in the streets, in other discussions

... remarkable confusion in the population. You had people who said, there is no war danger, Trump has it all under control; or, it's too late anyway. So people had absolutely emotional reactions and very little understanding of why we are saying this war danger exists.

So, today as you mentioned, we have an International Day of Action: We had friends of the Schiller Institute and associates mobilizing on five continents. We were in New York, near the Trump Tower, the United Nations; many other cities in the United States, but also Stockholm, Copenhagen, Frankfurt, Berlin, Paris, even in Australia; and Latin America, Lima, Peru. We tried to put this same focus on the agenda on five continents around the globe, trying to intersect with many political forces around the world, with the idea to create a chorus, a chorus of people demanding that we were on the verge

of World War III, and that is not an exaggeration at all. And we absolutely must change the agenda, because if you leave things as they are right now, the danger that things could go out of control completely is imminent.

This was, by the way, not only our view: Today, Putin gave his state of the nation address before the Federal Assembly, and there he basically picked up on the same line, saying that if you look at the developments in the recent weeks in Southwest Asia and North Africa – clearly referring to Libya – that we are in a situation where a regional conflict very clearly could become something affecting the whole global security situation. And he said it's absolutely high time that the five founders of the United Nations, start to really establish a new order which makes these dangers impossible, and start to discuss the principles on which such a new order has to be built. I don't disagree with that: If you have a meeting of the five permanent members of the UN Security Council, the important thing is that you have the three most powerful nations sitting already at the table – namely, the United States, Russia, and China. You have, then two others, France and Great Britain, which I understand Putin's position that he would make a suggestion like that. I think given the fact that Macron, in the recent period, has made several statements and taken action to make the point that no solution can be found without Russia, I think France could even play a positive, or at least neutral role. The big question, naturally, is the British role, but having three of the most powerful nations, they would have less opportunity to do their usual kind of destabilization.

So I think the important thing about it is that Putin, obviously, in the same way, sees the danger of this escalation. Lavrov, the Foreign Minister, suggested Russia to mediate in the relationship between the United States and Iran; and so, I think that is all going in the right direction.

But, it's really important that people do not just say, "this is my opinion, there's going to be war, or Trump has it all under control." I have studied, and I know you have, Harley, we have studied this matter of how the situation in Iran, in particular, could be the cockpit for a global nuclear escalation, and this is not something we are saying on the top of our head, just saying it like that, but there are certain principles: Because if you target Iran, it is really Russia and China, and anybody who has studied the history of the region, and looked at the question of geopolitics, going way back to the inventors of geopolitics – Haushofer, Mackinder, Milner – before that, you know that it's not Iran which is at stake, but it is really Russia and also nowadays, China.

I would urge people not to be opinionated about this: Study military history, study what we have published in many articles about it in the past; study why even the use of even one nuclear weapon has immediately the danger of an uncontrollable global nuclear war. And take it seriously, because it is.

SCHLANGER: You mentioned that there are some people who think that this kind of statement from you is an overreaction. But I think we're actually getting some very interesting reflections of people who are saying something very close to what you are: for example, Willy Wimmer, a former official in the German Defense Ministry for many years; even Wolfgang Ischinger of the Munich Security Conference, issued a strong statement talking about why Putin is the one who should be involved in this. This is actually reflecting that there are some people who see what you're saying.

ZEPP-LAROCHE: Yes. I think that Willy Wimmer put out a new statement today, on the day of Putin's address to the nation, where he said that with the assassination of Gen. Qasem Soleimani, we are on the verge of a global war, and that is completely appropriate to talk about the danger of an imminent third world war. I think this is really important, because

we're not saying this to scare people, or to just create panic. But unless you realize that that danger exists, and I think also the fact that Angela Merkel went to Moscow with Foreign Minister Heiko Maas, and then very quickly – not all of a sudden, but relatively quickly, they have now organized a conference on the Libya situation for this coming Sunday in Berlin, where Merkel has invited both Trump and Putin! Now, there is so far no confirmation that either one of them is coming. From the U.S., it's only Pompeo and O'Brien, but I think this also reflects a recognition that you have to bring people to the negotiation table.

Now, concerning the Libya issue as such, the military leader of the Libya National Army Khalifa Haftar, has not signed the ceasefire agreement, which he could have signed in Moscow, but it's not ruled out that he will attend the Berlin conference. But I think there is a general recognition among older people who have the experience of world war, in Europe for sure – I think in the United States it's different for the very reason that the United States has not been involved in any international war which would have affected American soil; the United States obviously was involved in many foreign wars, but they never had the experience of having a war on American territory since the Civil War. And that is very different in Europe, where especially Germany, I think there is a deep, deep – I would almost say a genetic memory in the Germany population, at least the older ones, who know what the horrors of world war are. And I think therefore, this whole push by Annegret Kramp-Karrenbauer, the German defense minister, to now push to send German troops to Iraq, German troops in Africa, German Navy in South China Sea – this goes very much against the experience of Germany in two world wars.

The French and the British have a slightly different attitude because of their colonialist background, but I think that there are many people who really understand that this is a very grave situation – and Wolfgang Ischinger, of all people,

he's the head of the Munich Security Conference, he's a completely dyed-in-the-wool Atlanticist, and he says Putin is absolutely crucial to get him involved in this situation. So, this all reflects that people really got shocked when this assassination of Soleimani happened. I know some people in the United States also don't have that same view, but this has a very erosive effect on the international order: It has a bad effect on Kim Jon Un, for sure, because he will now remember what Bolton had said about Saddam Hussein and Qaddafi, and the North Korea thing is at a halt in any case. But it also has a bad effect what should young people around the world think, if you can simply do these kinds of things.

And I'm not blaming Trump, because Trump is in a completely difficult situation, because he's surrounded by the same people whom he had attacked not very long ago as "the military-industrial complex," and the Articles of Impeachment could be introduced into the Senate today.

But I think it's also very clear, we cannot continue on this line, especially because it *clearly* shows the hand of the British in the design of this whole escalation.

SCHLANGER: And one of the obvious points is that President Putin is very active, at this moment. You see him with the Libya situation; you see him intervened in Syria – he was just in Syria recently to meet with Assad; he's intervening in Ukraine with Zelensky; and also now offering to mediate in Iran. One of the major points in the attack on Trump, was to keep him from working with Putin, which brings me to this question you raised about the British role: The British were caught in the act of stirring up some of the regime-change sentiments in Iran, and the Iranian Foreign Ministry called them on that. What was that about, Helga – the British ambassador in Tehran?

ZEPP-LAROCHE: Before I say something about that, let me just add, that Putin, in his speech of today, also said that Russia

would open *all* historic archives concerning the Second World War, because it was extremely important to reestablish truth and facts, instead of the lies going around the globe on these issues. Which brings me to remind people that President Trump could *also* release all documents, because the role of the British in Russiagate, in the whole Christopher Steele affairs – I mean, there is the weapon of releasing documents, and I think that that is absolutely crucial.

Now, the Iranian Foreign Ministry completely attacked the role of the British ambassador in Tehran, who apparently even started the demonstrations against the Rouhani government. As you remember, there were hundreds of thousands of people in the streets in Tehran and other Iranian cities, after the assassination of Soleimani, but then, when the Ukrainian aircraft was shot down by mistake by the Iranians, and it now looks and that's what the Iranians have vowed to totally investigate, you had students in Tehran and many other cities, in anti-government/pro-American stance, which apparently was led, or triggered, or at least manipulated by the British ambassador. And the Iranian government – I think Rouhani himself – said the British should not forget that they're no longer the Empire, where the Sun doesn't set around the globe, and they basically threatened retaliation if this would not stop.

I think this is very important: Because if you look at it, at the surface, naturally, it's Trump, it's Pompeo, it's the U.S. government who's in this showdown with Iran. But, it goes back, way back – we had talked about this already last time, but I want to repeat it – it goes back to the doctrine of geopolitics, of absolutely preventing the countries of the so-called Eurasian land-mass to cooperate economically; it goes back to the "Great Game" of the 19th century against Russia; it goes back to the Bernard Lewis doctrine, the Samuel Huntington "Clash of Civilizations," Brzezinski playing the Islamic card – there is a long historical tradition of trying

to manipulated this region. The Sykes-Picot agreement during World War I was set up to create the conditions after the war for future manipulation. So you have to take all of that into account to then see how this recent escalation was set up: I mentioned it in my statement from Jan. 3: [<https://larouchepac.com/20200103/helga-zepp-larouche-statement-assassination-qasem-soleimani>] that the whole setup was prepared, when Bolton, in April of 2019 put the entire Revolutionary Guard – that is, the Iranian army – on the terrorist list. Because, according to that logic, then, any kind of attack would be sufficient to make such strikes. You know, they have a long drone list anyway. So, then Trump, after the Iranians shot down the drone, I think it was June, in the Strait of Hormuz, Trump said (who knows what egged him on, or what was the environment), he said, if one more American is killed, then he would consider strikes against Iran. Now, that is a difficult and dangerous thing to say for any state leader – remember, this was Obama saying this red line concerning Syria, which almost led to an attack on Syria by the United States in 2013; and we now know, through the cables which were leaked, that the British ambassador in Washington at that time, Sir Kim Darroch, he wrote in cables back to London that it just takes an attack on one more American, and then there will be war, or strikes against Iran. He also, in these same cables, wrote that it was his job, as British ambassador in Washington, to “flood the zone,” meaning that they should influence all the people Trump is talking to, that Trump would have a habit of telephoning in the evening to people in Washington and elsewhere to try to find out what their thinking was, this Darroch basically said, we have to control this entire environment; we have to whisper into Trump’s ears, so that we create a completely controlled environment. And that was the setting!

And then, if you look how, even after Bolton is out, Pompeo is essentially continuing exactly the role Bolton had before. And if you look at the speech he gave at the Hoover Institution in

Stanford University on Jan. 13, it is an incredibly bloodcurdling speech, which clearly is not the same intention as Trump. But people should watch this Pompeo speech in Stanford, to get a sense of what is the environment Trump is in.

[<https://www.hoover.org/news/secretary-state-pompeo-addresses-stanford-universitys-hoover-institution-following-strike-irans>]

SCHLANGER: I think one of the important things in Darroch's cables, was a reaction when Trump stopped the attack against Iran, when the U.S. drone was shot down: That angered the British terribly, because they thought that was going to cause a reaction, but Darroch wrote: One more act like that could cause another turnaround for Trump.

I wanted to mention one other thing about this British ambassador to Tehran, who was apparently at one of the memorial services when he was involved in leading a walkout of students in a demonstration, very much reminded me of Victoria Nuland handing out cookies and \$5 billion in Maidan square in the Ukraine situation in 2014.

Helga, one of the important things which is also part of the context for this situation, is the ongoing disintegration of the neo-liberal economic system, and this is something which there's been very little focus on, because with the impeachment, with the danger of war, there has hasn't been a whole lot said about it. But you've been following this thing very closely – what's the latest with the helicopter money and the insane effort to try and keep this system going?

ZEPP-LAROCHE: I think we are in clearly approaching the helicopter money phase of this meltdown of the system. Yesterday, alone, the Federal Reserve pumped into another \$82 billion in repo money, and it is now reported that this will go on, probably, until mid-February at least, but it may go on until summer. Jim Rogers, who is the cofounder of the Quantum

Fund – together with Soros, he's now separated from Soros – but he said, that the debt after 2008 has “skyrocketed” everywhere, and that he foresees a “horrible end,” that the central banks will keep pumping money up to the point where many investors will say, look, we don't want this anymore, and then there will be a big crisis, and they will pump even more money, and then it will come to a horrible end. And he said, this will be the worst thing I have ever experienced in my whole life.

Now, take it for what it is – it's the opinion of somebody who's part of this same system, but I think it is useful to remind people that we absolutely need the Four Laws suggested by my late husband: Glass-Steagall globally, immediately; we need a national bank in every country; we need an international credit system, a New Bretton Woods system; and if there is such a UN Security Council meeting, it's either that body of the G20, or some combination thereof, but since they will not do it, this is why we push for the summit of Xi Jinping, Putin, and Trump, as an absolute, urgent intervention to bring the world into order, not only on the question of the war danger, but also to say this system is about to blow, we have to have this package proposed by Lyndon LaRouche.

One immediate situation is Argentina. Yesterday, the largest province of Argentina, the Buenos Aires, on Jan. 6, this happened already, they could not pay \$250 million. The federal government in Argentina said they couldn't bail out that province, either, and there's more money coming due. And if this turns out and develops into a complete debt crisis, you will have the derivatives problem with the swaps, and this could be the trigger for the collapse of the system. And there are many other such triggers.

So that all underlines the absolutely urgent need to really go for a reform, a reorganization for this entire financial system before it is too late.

SCHLANGER: I think it's important, also, that if you look at the fourth of the LaRouche's Four Laws, the science-driver side of it, it's a perfect opportunity for the United States to work with China, with the Belt and Road Initiative, with space cooperation, and also what you've called for, in terms of dealing with Southwest Asia, these new platforms of infrastructure. And yet, we see, again, the crazed anti-China lobby in the United States Congress and the media, saying that China's the enemy, when, in fact, working with China would be the solution, wouldn't it?

ZEPP-LAROUCHE: I think the whole world would greatly profit: Instead of trying to contain China, – Pence, for example, made another raving speech against China; Pompeo compared China again to, I think Stalin, or something – it's just completely out of this world.

If you look, really, at what China is doing, naturally, they're growing, their economy is doing better than the economies of many other countries, but why? Because they continue to put emphasis on innovation, they just announced that they have now the first smart, high-speed, autonomous railway – I find this completely fascinating, because they have prepared this new railway, which will go between Beijing for the Winter Olympics and Paralympics in 2022, to all the different cities where the actual Olympics are taking place. Normally it would take 3 hours by train to get to these places in some mountainous regions; but with this smart, fast train, it will go down from 3 hours to 1 hour and even 45 minutes. This will be a train which will have an automatic driver – there is a human in it for emergencies who can intervene, but otherwise, it's full automated; robots will help passengers to check in; there will be G5 technology, everything will be completely digitized. And I think this is really incredible.

So rather than trying to contain that, which you will not be able to do, unless you want to have World War III and extinguish the whole human species, why not cooperate with

China? China has offered this many times, and even in his recent New Year's speech, Xi Jinping offered to all nations to participate and cooperate, and I think that's the only way to go.

If you look at Southwest Asia, we have had many discussions, and people have a hard time to imagine, what is "building the peace." There are left groups who are anti-war, and while it is important to be anti-war and to warn against the dangers, that is not sufficient: You have to know how to build the peace. And if we would really work together with the United States, Russia, China, India, hopefully the European countries, to reconstruct the war-torn areas of Southwest Asia, from Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, it would be really easy to have a gigantic reconstruction. And my husband, in a video some years ago, said, look this region has been at war for thousands of years, because we have this historic tribal, and ethnic, and religious contradictions. But is that the condition for mankind for eternity? I don't think so. There are also incredible traditions in this region, for example, the Persian history had an incredibly rich culture! The Caliphate of Baghdad of al-Mansur and Harun al-Rashid, they turned Baghdad at that time into the most developed city of the world, around 800 BCE. They brought in all the knowledge from around the world, all the people who would bring discoveries, and technologies, they would be weighed in gold, and at that time Baghdad was the most knowledgeable and most developed city.

So there are ways how you can reconnect, with Persian history, with the whole tradition of the ancient Silk Road, which went through this entire region. So there is absolutely the possibility to create peace. It would only function if – the first condition is Trump, Putin, and Xi Jinping have to take the initiative, because otherwise there is no credibility; only if the three work together is there any hope that you can accomplish that. And therefore, I would actually ask all of

you, our viewers, make sure this program, and also Harley's morning update, which he does every day, is spreading – get it to your contacts, your friends, your social media. Help us to make this mobilization. Because while we have the Day of Action today, we are not stopping at that: because you have a tremendous social ferment. For example, the Yellow Vests, the strikes in France are continuing, there will be on Thursday, tomorrow, after three days of strikes, there will be huge demonstrations in France: We will intersect them, we will bring in this perspective of the summit of the three Presidents. There will be many demonstrations in Germany, among the German farmers, and other groupings. And this will not stop.

So I'm asking you, join this international chorus, and help us to build it, of people who say, "we have to overcome geopolitics, we have to establish a higher level of reason, and that is very, very urgent," because nobody knows if the next time you have some incident, that the whole thing can be stopped. We were absolutely close to World War III, and we are not out of the danger zone, at all: So join our efforts.

SCHLANGER: Helga, I have nothing to add to that summary. I think it's very important that people recognize: This is a moment where action must be taken – not talk, not being a spectator. You can go to our website and get the resolution that was drafted by Helga on the call for the emergency summit, and make sure it gets out widely to everyone. [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] And have the discussions that are necessary.

Is there anything further you want to add, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I think, today is Martin Luther King, Jr.'s birthday, and King was one of the people who knew that peace is only possible through development. He was about to push that for the entire world, not just for the United States,

when he was assassinated. He should have been President of the United States, and as my husband should have been President of the United States, but it's these ideas which will determine if the human species will exist in the future or not. So, shape up and get on that level of thinking.

SCHLANGER: OK, Helga. Thank you very much, and we'll be back next week.

ZEPP-LAROUICHE: Hopefully.

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegyndende udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydnet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søvne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskriverne af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentialer, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinas tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslåede sikkerhedsgarantier, alt imens Kinas Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte

JCPOA og få Trump-aftalen i stedet.” Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag; rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Putin, Trump, Xi – Alle tre må mødes nu for at erstatte krig med økonomisk udvikling

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag, onsdag d. 15. januar, for at udvide støtten til Instituttets ”Opfordring til

præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig" fra d. 7. januar. Aktivister på fem kontinenter vil mobilisere borgere, regeringsmedlemmer, diplomater og institutioner til støtte for appellen fra Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

D. 15. januar, som er Dr. Martin Luther Kings fødselsdag, er en dag for forsamlinger og aktiviteter på passende steder, og på de sociale medier, hjemmesider og alle former for engagement. Schiller Instituttet beder alle om at fejre Dr. Martin Luther Kings idéer og livsværk ved at organisere for fred gennem udvikling, som beskrevet i opfordringen til et hastetopmøde.

Hoved begivenheden, internationalt set, vil være ved FN i New York City, fra kl. 12 til 15, onsdag d. 15. januar.

Fra appellen som har cirkuleret verden over siden d. 6. januar:

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at

afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – ‘Russiagate’ og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem.”

Amerika har ikke brug for britisk regimeskifte i Iran, men fred og økonomisk genopbygning i Mellemosten

Den 12. januar (EIRNS) – Med både Rusland og Kina, der nu prøver at gribe ind med våbenhviler og genopbygningsprojekter i Sydvestasien og Nordafrika, er det bydende nødvendigt at afholde et hastetopmøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin for at garantere stabilitet og tilvejebringe kreditter til økonomisk udvikling i denne store region.

Lad nu dette topmøde finde sted hurtigt, mens flertallet af amerikanere, der støtter deres præsident, ønsker fred, og sammen med senator Rand Paul fra Kentucky tænker: "Dette er tiden til at vende hjem. Den irakiske regering, den demokratiske valgte regering, ønsker, at vi vender hjem. Vi bør vende hjem". Lad dette topmøde blive afholdt, så der kan indgås aftaler og frigøres investeringer til at sætte gang i

entreprenørmaskinerne i de lande, hvor amerikanere har været i krig igennem næsten 20 år.

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag den 15. januar, her [i USA] og rundt omkring i verden, for at støtte opfordringen, der blev udstedt af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, den 7. januar, om at afholde dette hastetopmøde mellem de tre stormagter.

Præsident Donald Trump sagde: "Vi har ikke brug for olien" fra disse lande – USA er den førende olieproducent i verden. Hvem kontrollerer krigshøgene, John Bolton, Mike Pompeo, Lindsey Graham, m.fl., der har overbevist ham om, at USA må "beholde olien" dernede, "opretholde baserne"?

Pas på med "regimeskifte", der atter viser sit grimme ansigt over med Iran og Irak; det er det britiske imperiums geopolitiske spil. I 1999 meddelte den britiske premierminister, Tony Blair, på World Affairs Council i Chicago, at regimeskifte nu ville være den "anglo-amerikanske" politik; igennem alle 16 år med Dick Cheney og Barack Obama var det sådan, alt imens amerikanske soldater døde, unge veteraner kom hjem lemlæstede og i chok fra års kampe uden en frontlinje, og narkotika- og alkoholmisbrug og selvmordsraterne steg og steg. For femogtres år siden, da briterne organiserede et kup for at styrte Irans premierminister, Mohammad Mossadegh, fordi han havde nationaliseret det 'Anglo-iranske Olieselskab', bad de CIA om at hjælpe dem med den sidste del af kuppet. Og CIA leverede 'smæk for skillingerne' til briterne, hvilket fik dem til at gå til angreb og fordrive premierminister Mossadegh. Lige siden da, i de mellemliggende 65 år, er det blevet betragtet som et amerikansk kup i Iran!

Nu er den britiske ambassadør i Iran involveret i at starte "natlige gudstjenester", der udvikler sig til protestdemonstrationer, som angiveligt kræver omvæltning af regeringen – og som bliver bragt som forsidestof i samtlige

europæiske og amerikanske medier.

Overvundet i sit forsøg på at skabe kaos og regimeskifte i Syrien; overvundet i sit forsøg på at udløse en optrapning mellem Amerika og Iran i de seneste dage; krigspartiet trapper atter op nu.

Præsident Trump blev til dels valgt, fordi amerikanere ønskede at afslutte 'regimeskifte' og gøre en ende på de evige krige. Hvem kontrollerer krigshøgene, der omgiver hans administration? Den britiske ambassadør, Sir (nu Lord) Kim Darroch, sagde – i hemmelige telegrammer – "det er os briter, der styrer dem; vi 'oversvømmer' zonen omkring Trump."

Schiller Instituttets aktionsdag, der afholdes på Dr. Martin Luther King, Jr.'s fødselsdag, søger at skabe et alternativ. Præsident Vladimir Putin fra Rusland har allerede grebet ind og organiseret våbenhvile på to krigsfronter, i Idlib, Syrien og i Libyen. Xi Jinping tilstræber en olie-for-teknologi infrastrukturaftale med Irak, alt imens han underskriver en handelsaftale med USA. Scenen er sat for præsident Trump til at møde dem på et hastetopmøde – væk fra evindelige krige; erstat olien med udvikling, og, på længere sigt, bring menneskeheden ud i solsystemet.

Askary beretter til Syrian Times, at krigsmagere fra det

britiske imperium søger at stoppe den Nye Silkevej i Sydvestasien

Den 9. januar (EIRNS) – Syria Times, det officielle engelske online magasin, interviewede den 7. januar EIR's Hussein Askary og offentliggjorde hele afskriften af samtalen, der blev gennemført med Haifa Mafalani, under overskriften "Hussein Askary: Ved at dræbe General Soleimani i Irak, har Trump-administrationen sendt Verden ud i ukendt farvand."

Blandt mange punkter som Askary fremsatte, understregede han, at der er en større sammenhæng for det britiske imperiums geopolitiske intention om "endeløs krigsførelse" i kontrast til udsigten om fred gennem udvikling.

Askary sagde om det amerikanske attentat på Irans general Qasem Soleimani: "Det er meget sandsynligt, at Trump blev trukket ind i denne hensynsløse operation af neokonservative kredse og pro-zionistiske krigeriske individer og grupperinger. Disse kræfter er blevet ophidsede over de sejrige udfald i Syrien og Irak med udrensning af de amerikanske og britisk-støttede terrorgrupper, og med endelig at bane vejen for integrationen af regionen i Bælte og Vejinitiativet/Nye Silkevej fra Kina gennem Centralasien og Iran til Irak, og derefter Syrien og Middelhavet.

Præsident Bashar Al-Assad erklærede for blot to uger siden, at Bælte- og Vejinitiativet er Syriens måde at genopbygge, og afslørede at Syrien har seks strategiske megaprojekter i denne henseende. Den irakiske premierminister Adil Abdel-Mahdi var i Kina i slutningen af september og underskrev mange væsentlige aftaler om udveksling af olie til genopbygning af infrastruktur. Dette var en revolutionerende udvikling. Men så snart han var tilbage i Bagdad, startede oprøret mod

regeringen, og landet har befundet sig i en ny spiral af vold og usikkerhed lige siden.”

Askary afsluttede sit interview med at bemærke, at ”den iranske ledelse har udøvet en hel del ro og fornuft i vurderingen af dens reaktioner på amerikanske tvangsforanstaltninger i de seneste to år. Selvfølgelig ville en mere tilbageholdende reaktion være nyttig. Men det kræver garantier for, at sådanne kriminelle handlinger ophører, og at den nuværende amerikanske politik over for Iran ændres.

”Derfor opfordrede formanden for det Internationale Schiller Institut, fru Helga Zepp-LaRouche, Rusland og Kina til at gribe ind diplomatisk for at sikre at USA indser, at det ville være den rigtige måde at lette spændingen og sætte hele regionen på kurs mod fred og sikkerhed. At bringe regionerne ind i Bælte- og Vejinitiativet er nøglen til at få succes med denne indsats.”

Syria Times identificerede Askary i detaljer. ”Hussein Askary er en irakisk-født svensk statsborger. Han er Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut. Askary har arbejdet som økonomisk og strategisk analytiker i Sydvestasien og Nord- og Østafrika for det Washington-baserede ugentlige magasin Executive Intelligence Review siden 1996. Han er medforfatter til flere bøger om den Nye Silkevejsstrategi og dens indflydelse på verdensøkonomien.”

I begyndelsen af september 2019 gennemgik Mafalani Schiller Instituttets video fra 2016, ”Projekt Phoenix – Aleppo: The Eternal City”, som blev produceret og vist første gang på Schiller Instituttets konference den 25.-26. juni 2016 i Berlin om ”Menneskehedens fælles fremtid og en renæssance af de klassiske kulturer.”

Kun et Trump-Putin-Xi-hastetopmøde kan forhindre krig.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 8 jan. 2020

I denne uges webcast fremhævede Helga Zepp-LaRouche sin appel for et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi med henblik på at nedtrappe spændingerne i Mellemøsten og skabe en omfattende fredsplan for regionen. Mens chokket fra USA's droneangreb, der dræbte den iranske general Soleimani, skubbede verden i retningen af en endnu større konflikt, skabte det samtidig et nøgternt øjeblik, som gjorde det entydigt klart, at en omfattende fredsplan bør være prioritet, og dette kan kun ske gennem samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina.

Helga henviser også til Patrick Lawrences nyeste artikel i Consortium News, hvor han kalder droneangrebet for en "paladsrevolution" af medlemmer fra udenrigs- og forsvarsministerierne. Læs hele artiklen [her](#).

PATRICK LAWRENCE: The Iranian General's Intent

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Mellempøsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialism, og etablere en ny finansiel og strategisk

arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på LaRouchePAC.com via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortet danske version på skriveunder.net her.

https://www.skriveunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig

POLITISK ORIENTERING den 7.

januar 2020:

**Efter USA's drab af iransk
general: Trump/Putin/Xi
Jinping-topmøde nødvendigt
for at undgå krig og skabe
fred gennem udvikling.
Se også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

2. del:

3. del:

Lyd:

**Global krig eller global
udvikling? Der er ingen**

tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: " Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "olie-

for-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industriparker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til

senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskaleres til krig, for at undgå "søvnegængeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet,

der holder ham tilbage i forhold til at realiserer hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det "Amerikanske System" efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

**Øjeblikkeligt hastetopmøde
blandt præsidenterne fra USA,
Rusland og Kina
for at redde verdensfreden og
definere samarbejde mellem
landene
der besejrede fascismen for
75 år siden!**

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er

verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA."

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: "Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran."

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei "barsk hævn", og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningene om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes "Great Game" mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst

hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselskende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet

for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at "vælge side" og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales' fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang"

må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet

bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";

2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;
6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv

aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre

sikkert end før disse konflikter begyndte,” og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitet tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-

aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevareeksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikerne af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje vælger at handle.

Baggrundsvideoer:

Projekt Fønix:

Genopbygning af Syrien –

Aleppo: Den evige stad

I denne videofremlæggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

Se videoen her.

Se også: Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.

Se også: En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche. EIR-Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: Playlist: The World Land-Bridge & Global Development

I Syrien går tingene efter planen

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Institutets koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder

tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab. Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi.

Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober, skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard Black om Syrien.

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at “regimeskifte-krige” spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA's præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiel og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabankers i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den kommende dybe finansielle og økonomiske krise “måske kunne gøre hvad som helst”, måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: “Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

“Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte “Fire love”, der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en “hamiltonisk” nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renselse, og endog for at tvinge hans “fire love” ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog “Fire Magts”-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til

udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre; bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

**Kongressen iler med
rigsretssag og krig men
stikker af fra Wall Streets**

store problem.

Den 20. oktober (EIRNS) – Det amerikanske senat er nu et krigsteater for evindelige krigere, der kræver flere krige i Mellemøsten og afstraffelse af præsident Donald Trump med den absurde påstand om folkemord på kurderne. Repræsentanternes Hus kan nu prale af rigsretssags-tilhængere fra begge parter, der foregiver at tro, at Vladimir Putin (eller Xi Jinping) kontrollerer Trump, og som støtter en hemmelig gruppe af CIA-operatørers forehavende med at vælte præsidenten. Mange af de store nationale medieorganisationer har forladt den tynde fernis af at rapportere nyhederne, for simpelthen at udsende og fordreje PR-meddelelser fra lederne af kuppet, der som udgangspunkt kommer fra højtstående personer i den britiske efterretningstjeneste.

Hvis dette er situationen, er det amerikanske folk i deres gode ret, hvis de er villige til at handle i egen interesse, til at smide det meste af denne kongres af fupmagere og deres forfalskede synspunkter og falske nyheder ud. Men noget andet ligger til grund for denne skøre opførsel.

Disse valgte embedsmænd skjuler for sig selv – og fra dig – de umiskendelige rapporter om, at en ny finanskriser, allerede i et tidligt stadie, er på vej imod os fra Wall Street, mens de industrielle økonomier i USA og Europa synker. Den nye globale finansielle rapport fra Den Internationale Valutafond er fuld af meget alvorlige advarsler om gældskrise og finansielt sammenbrud. Den amerikanske Centralbank har dagligt pumpet 50-100 milliarder \$ likviditetslån ind i Wall Streets banker og kapitalfonde siden den 16. september, da man opdagede en likviditetskrise på 'interbank'-lånemarkedet. Centralbankerne i USA, Europa og Japan koordinerer deres udvidede program for banksubsidier i forsøget på at udstede tilstrækkelig likviditet til at forhindre, at aktie- og obligationsværdier dratter i afgrunden.

Men der er ingen omtale af disse udbrud af finansielle nødsituationer i Kongressen og parlamenterne, og heller ikke henvisning til dem i de populære medier. Der afholdes ingen høringer. Kompetente økonomer og bankfolk opfordrer indtrængende til, at disse banker skal brydes op efter principperne i Glass/Steagall-loven, og at store programmer med offentlige investeringer i højteknologisk økonomisk infrastruktur må iværksættes hurtigt. Men disse nødvendige tiltag diskuteres ikke engang.

Hvorfor? Alle de amerikanske embedsmænd, der er gået med på dette kup af den britiske efterretningstjeneste, vil have Trump af vejen før "økonomien" diskuteres. De frygter, at han i en krise, under et økonomisk sammenbrud, vil tage ansvar for det ved at handle i fællesskab med de andre nationale ledere indenfor rumforskning, kernekraft-teknologi, infrastrukturopbygning – hvilket vil sige Kina, Rusland, Indien og andre. Disse nationer er vores potentielle partnere i international udvikling, men krigspartiet insisterer på, at de er vores modstandere, vores fjender.

Lyndon LaRouche og hans organisations nuværende handlinger hjemsøger dette krigsparti, fordi hans politik ligger lige for som løsninger på denne krise. Dette gælder i allerhøjeste grad for hans ide om en "Fire-magts-aftale" (USA, Kina, Rusland, Indien) for at konstruere de internationale rammer for at indføre Glass/Steagall-principper, vigtige nye infrastrukturprojekter og investeringer i kapitalgoder, vidtrækkende rumfarts-missioner og avancerede kernekraftteknologier.

En amerikansk præsident, der ønsker at løse denne kommende krise, hvilket præsident Trump vil, kan simpelthen gribe fat i hvad LaRouche allerede har foreslået og påbegyndt, og følge hans lederskab. Dette vil partiet for rigsretssag og krig udelukke ved at tvinge Trump ud. Men det amerikanske folk har brug for disse LaRouche-løsninger, og burde nu handle i egen interesse.

Hemmeligheden bag, hvordan Trump udmanøvrerede krigspartiet. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 18. oktober 2019

I denne uge drøfter Helga Zepp-LaRouche Trumps seneste træk for at afslutte krigen for regimeskifte, hvilket han blev valgt til at udføre, og stiller den amerikanske befolknings støtte til præsident Trump, der sås ved forskellige stævner i hele landet, op imod de etablerede mediers forsøg på at fremstille en helt anden virkelighed. Med en skrøbelig våbenhvile på den syriske/tyrkiske grænse er det nu tid til at begynde genopbygningen af regionen ved at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Mellemøsten!

Helga Zepp-LaRouche understreger også den rolle, som vores bevægelse spiller i USA og i Europa med at uddanne befolkningen i den forestående globale finanskrise. DETTE er den virkelige baggrund for hastværket med at afsætte Trump fra embedet. Han har bevist, at han er villig til at vælte skakbrættet med det militærindustrielle kompleks' årtier lange politik for regimeskifte; så hvilken garanti har Wall Street for, at han ikke vil gøre det samme imod dem, i takt med at

finanskrisen fortsætter med at brede sig?

Det er nu vigtigere end nogensinde at organisere en ægte økonomisk renæssance på planeten, begyndende med at omorganisere Wall Street og give de suveræne nationer mulighed for at samarbejde om deres egne økonomiske skæbner.

Tak for at følge vores arbejde og for din støtte.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter,

igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret, for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte "den

Europæiske produktive Trekant.” Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine “Fire love” og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, “Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed”).

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

Hvad der venter, efter en rigsretssag mod Trump: Dyb recession, finanskrak og en ny grøn aftale.

Den 16. oktober (EIRNS) – Hvis amerikanere kræver, at de grundlæggende principper i Lyndon LaRouches økonomiske love iværksættes nu – fra en Glass/Steagall-lov for at opløse Wall Street, til lynprogrammer inden for rumforskning og udvikling af fusionskraft – kan vi styre uden om den dybe recession og det truende finansielle krak.

Uden dette, sker det nu. Den internationale Valutafond har netop udsendt en meget stærk advarsel: 40% af samtlige selskabers gæld er klar til at eksplodere på Wall Street og i Londons banker, så snart vi rammer den økonomiske recession – hvilket de påpegede, at hele verdensøkonomien er på vej imod. Den amerikanske centralbank har forsøgt at stoppe en "likviditetskrise" i banksystemet, ved at pumpe 50-100 milliarder dollars af kortfristede lån ind i de store banker, hver morgen i en måned. Wall Street kræver fortsat mere og mere; der er store problemer der, og de afdelinger af bankerne, som specialiserer sig i spekulationer, må omgående opdeles, så udlånsbankerne kan beskyttes. Dette kræver, at Glass/Steagall-loven bringes tilbage.

Vi har brug for en langt større vækst i produktiviteten, kredit til nye infrastrukturprojekter der kommer fra en nationalbank, en mission til Månen og Mars for at fremme økonomien. Vi kan vende tilbage til hastig teknologisk vækst og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouche formulerede

denne politik som grundlaget for USA's samarbejde med andre højteknologiske, rumfarende nationer: ja, Kina, Rusland og Indien.

USA går fortsat ind for industriel udvikling og teknologiske fremskridt, fordi Donald Trump er dets præsident. Alle fortalere for en rigsretssag, alle hans fjender, vil nu have den såkaldte Nye grønne Aftale: at bruge milliarder af dollars på tilbagestående energiteknologier, nedlægge industrien, slå mennesker ihjel for at "redde planeten". Medierne bag en rigsretssagsproces ledes af de britiske og amerikanske efterretningstjenesters krigspartier – de bruger den "Nye grønne Aftale" som et våben mod Rusland og Kina, såvel som mod Trump. De grønne milliardærer, som Michael Bloomberg og George Soros, ønsker at se den menneskelige befolkning reduceret. Enhver demokrat, praktisk talt enhver europæer eller embedsmand i FN, der taler om "infrastrukturudgifter", hentyder til den jammerlige Nye grønne Aftale.

Præsident Trump er ikke blot, som han sagde, "alene" om at ville afslutte krigene i Mellemøsten og Afghanistan; han står også i vejen for de vilde antiindustrielle tiltag i "klimaændringernes" navn. På den måde udtrykte han sandheden, da han tweetede i dag: "Vores rekordstærke økonomi ville bryde sammen, ligesom i 1929, hvis nogen af disse klovner blev præsident!"

Hvis vi tillader at rigsretssagen lykkes, vil det koste os alle meget dyrt. Forstå LaRouches fire love og hans foreslåede Nye Bretton Woods-kreditsystem, måden at samarbejde på med disse andre rum- og videnskabelige magter. Vi kan gå udover alt hvad menneskeheden hidtil har været i stand til at udrette; og rigsretssags-kuppet vil blive besejret.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Institutets formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er

en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht

brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det

viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en

permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

En fuldstændig historisk ændring er blevet iværksat af præsident Trump

Den 14. oktober (EIRNS) – Den enestående forvandling, som finder sted i Syrien i dag, afspejler et globalt faseskift, der blev iværksat de seneste uger af præsident Donald Trump, i samarbejde med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping, Indiens Narendra Modi, Pakistans Imran Khan, og flere ledere i Mellemøsten.

Selv om situationen på jorden i det nordlige Syrien i høj grad ændres, kan der ikke herske tvivl om, at potentialet for at afslutte krigen i Syrien og begynde at løse andre historiske “brændpunkter” i Østasien og Sydvestasien, alt sammen skabt af det Britiske Imperium, er godt i gang. Præsident Trump har i de sidste par uger erklæret politisk krigsførelse mod det fordærvede og korrupte amerikanske etablissement, herunder begge de politiske partier, alle medierne og de finansielle institutioner bag det “militære industrielle kompleks”, som han angreb med navn.

Trump har fulgt op på sit kampagneløfte om at “afslutte disse uendelige krige”, da han erklærede tilbagetrækning og i sidste instans hjemsendelse af amerikanske styrker fra Syrien. Han offentliggjorde også den stygge kendsgerning, at de krigslystne ledere fra begge politiske partier havde allieret USA med terrorister – den syriske gren af terrororganisationen PKK (Det Kurdiske Arbejderparti i Tyrkiet) samt al-Qaida-netværkene i Libyen– for at kunne udføre deres kriminelle krige for “regimeskifte” på vegne af det Britiske Imperium.

Samtidig besøger præsident Putin, med hvem Trump har koordineret de militære operationer mod ISIS i Syrien, Saudi-Arabien og roser saudierne for deres rolle i at bringe krigen i Syrien til ophør. De saudiarabiske ledere gav udtryk for deres hensigt om at opretholde tætte venskaber med både USA og russerne – endnu et slag mod den britiske imperiale opdeling af verden i fjendtlige “blokke.”

Ligeledes på samme tid, er Pakistans premierminister Imran Khan i Iran, og vil derfra besøge Saudi-Arabien. Khan udtrykte sin tydelige hensigt om at bringe den historiske konflikt mellem shia-Iran og det sunni-muslimske Saudi-Arabien til ophør, en indsats, som hilses velkommen fra begge sider. Husk på, at præsident Trump tidligere bad premierminister Khan om at mægle for en løsning i USA-Iran-konflikten, som Khan også drøftede med præsident Hassan Rouhani.

Alt dette kommer inden for få dage efter den delvise handelsaftale mellem USA og Kina samt det historiske “uformelle” besøg af Xi Jinping til Indien, hvor de to ledere drøftede et 100-årigt perspektiv for samarbejde mellem verdens ældste og største nationer. Og husk, at da premierminister Modi besøgte USA i september, var præsident Trump sammen med ham på scenen, foran 50.000 tilbedende indere og indisk-amerikanere.

Denne diplomatiske og kulturelle offensiv har placeret lederne af de “fire magter”, som Lyndon LaRouche beskrev dem – Rusland, Kina, Indien og USA – samt andre verdensledere, på en fælles historisk mission med potentiale til at afslutte det Britiske Imperium og den imperiale opdeling af verden i “dem” og “os”, en gang for alle.

Og dog, hvis man kun havde adgang til nyhederne om verdens begivenheder fra den etablerede presse i USA og Europa, ville man ikke vide noget om dette. I stedet ville man læse heftige udfald om den onde russiske leder og det morderiske diktatur i Kina. Selv Fox News, der har spillet en positiv rolle i

afsløringen af fupnummeret med Russiagate mod præsident Trump, har knapt nok rapporteret om Trumps betydelige gennembrud med Kina, samtidig med at de udfylder deres sendeflade med nedrig, løgnagtig kritik af Kina og beskylder Trump for at "sælge ud" til Putin i Syrien. Trump har korrekt identificeret hovedparten af Kongressen, fra begge partier, som krigsmagere, der står i gæld til det militærindustrielle kompleks.

Medierne er lige så tavse om det faktum, at den amerikanske centralbank i løbet af den seneste måned hektisk har pumpet hundredvis af milliarder af dollars ind i banksystemet for at forhindre en gentagelse af 2008, denne gang i langt større omfang. Torsdag den 15. oktober genoptager Den amerikanske Centralbank de kvantitative lettelser – og pumper 60 milliarder \$ pr. måned, og måske meget mere, ind i bankerne gennem mindst andet kvartal af 2020. Mediernes syn på denne faktiske anerkendelse af at systemet er ved at bryde sammen? "Jeg er okay, Jack".

Den kendsgerning, at de store banker og den økofascistiske pøbel, som de finansierer for at gennemtvinge afindustrialisering og affolkning under dække af svindelen med menneskeskabte klimaændringer, begynder at få den modsatte virkning end de havde til hensigt. Der er en bølge af fornuft, som fejer hen over den amerikanske befolkning, herunder ungdommen, der erkender den vanvittige mørke tidsalder som foreslås, og reagerer på de tegn på inspiration fra præsidenten, fra Måne-Mars-programmet og afslutningen på de "endeløse krige", samt miskrediteringen af løgnene om CO2. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche kæmpede for i de sidste 50 år, og grunden til at han blev sat i fængsel af krigspartiet og spekulanterne; de samme som i dag angriber Trump. Renselsen af LaRouche i dag vil frigøre befolkningens sind, der ikke har haft adgang til hans ideer i disse seneste årtier. Det ville være Trumps bedste træk af alle.

Det vil kun fungere med amerikansk samarbejde med Kina, Rusland og Indien.

Den 8. oktober (EIRNS) – Der er en række nøgleerfaringer, der kan drages fra Schiller-Instituttets konference i New York City d. 5. oktober under titlen “Menneskeheden som en galaktisk art: det nødvendige alternativ til krig.” En af de vigtigste er: at understrege Lyndon LaRouches banebrydende rolle i udformningen af en fusionsbaseret rumudforsknings- og koloniseringsmission, som den næste videnskabelige og teknologiske platform, som er påkrævet for menneskeheden.

[Hvad der] også blev understreget i hele den internationale webcast, herunder i hovedtalen fra Helga Zepp-LaRouche, er, at en sådan mission kun kan lykkes som udførelsen af de fælles mål for menneskeheden, hvis den er baseret på samarbejde mellem store og nye rummagter. Det gik ikke tabt for nogen af deltagerne, at Ruslands ambassadør i De Forenede Stater, Anatoly Antonov, sendte en meddelelse med hilsener og opmuntring til konferencen; og at Xing Jijun, rådgiver og chef for videnskab og teknologisektionerne i Generalkonsulatet for Folkerepublikken Kina i New York, fremsatte bemærkninger ved begivenheden, der også opfordrede til samarbejde med De Forenede Stater. (Se dækning heraf i EIR, 11. oktober-udgaven, som vil omfatte Antonovs hilsen og Dr. Xings bemærkninger.)

Ret nu blikket fra stjernerne til den turbulente planet Jorden. Hele det transatlantiske finansielle system er på kort sigt ved at blive trukket ind i et sammenbrud, fordi det er blevet overtaget af en grådig finansiell kræftsygdom, som den amerikanske centralbank og de andre centralbanker desperat fodrer med hyperinflationære forsøg på ‘bailouts’. Som en

finansiel lederskribent skrev den 7. oktober, "den eneste rimelige konklusion, der kan drages af Feds meddelelse fredag om, at den udvider sit pengeindsprøjtning-program til Wall Street indtil mindst 4. november ... [er], at det er en form for 'nødsituation', der finder sted".

På den anden side slår Kina ned på sin skyggebankssektor og bringer den i første halvdel af 2019 ned på det laveste niveau i 3 år, og kanaliserer i stedet kreditter til infrastruktur og andre produktive aktiviteter. Et sådant tolags kreditsystem ville gøre Alexander Hamilton stolt. Hvad Kina gør, kunne godt beskrives som det amerikanske system [for politisk økonomi] med kinesiske karakteristika.

Skulle USA og Kina ikke samarbejde om en sådan fornuftig økonomisk politik og sætte Wall Street ud af funktion?

Se nu på Syrien, hvor præsident Donald Trump med gennemslagskraft – igen – har udtalt, at han har til hensigt at trække de amerikanske tropper ud, som en del af hans valgløfter om at afslutte de evindelige krige, som er testamenterede fra Bush og Obama-administrationerne. Og slænet af neokonservative og -liberale demokrater, de samme, der har til hensigt at vælte ham ved en rigsretssag, hylede op – endnu en gang – i protest over, at Trump "truer sikkerheden" ved at forsøge at afslutte krigen.

For at få succes med denne politik er USA nødt til at samarbejde med Rusland for at forhindre, at den komplekse situation i Sydvestasien eksploderer, for at stoppe terrorismen, og for at opretholde alle landes suverænitet og territoriale integritet.

Burde USA og Rusland ikke samarbejde om at bringe den britiske geopolitik til ophør for altid?

Et sådant amerikansk samarbejde med Kina og Rusland, og også Indien og andre nationer, er det eneste fundament, hvorpå et nyt paradigme kan bygges, en alliance specificeret af Lyndon

LaRouche, som er stærk nok til at feje det gamle britiske imperialistiske paradigme ud. USA vil kun finde den moralske styrke til at tage dette skridt ved at ved at rense Lyndon LaRouches navn; LaRouche, der – mod alle odds – designede de politikker og videnskabelige gennembrud, som et sådant nyt paradigme skal baseres på.